

ת"פ 21228/07/13 - מדינת ישראל נגד ניצן זרף

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 21228-07-13 מדינת ישראל נ' זרף(עציר) ת"פ 44175-09-13 מדינת ישראל נ' זרף
(עציר)

בפני המאשימה
נגד הנאשם
כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
ניצן זרף (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אורנית מרום

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבה, שתי עבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה ועבירה של החזקת כלי פריצה, כמפורט בכתבי האישום.

הנאשם צרף שני תיקים.

בהתאם לכתב האישום המתוקן בת.פ. 21228-07-13, בתאריך 2.2.13 פירק הנאשם מבניין בראש העין שני בלוני גז, האחד בצבע לבן והשני בצבע ירוק, השייכים למתלונן.

בסמוך לכך, הנאשם ניסה לחבר את בלון הגז הירוק לברז הגז בדירתו.

המתלונן שאל את הנאשם לפשר מעשיו ואמר כי יתקשר למשטרה, כן ביקש מהנאשם להשיב את בלון הגז תוך שהוא הודף את ידו של הנאשם.

המתלונן הזעיק את בנו והביא טלפון נייד והתקשר למשטרה לעיני הנאשם, תוך שהנאשם מתקרב אליו.

בנו של המתלונן עמד בין הנאשם למתלונן עד שהגיעה משטרה למקום.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום בת.פ. 44175-09-13, ביום 29.9.13 בשעת לילה, בעת ששהו המתלונן, אשתו ובתם התינוקות בביתם בראש העין, התפרץ הנאשם לבית דרך חלון המטבח. הנאשם נטל מהבית טלפון סלולארי בשווי 2,000 ₪ ומכשיר אלקטרוני לבדיקת סוכר. המתלונן הבחין בנאשם במסדרון וקרא לעבר הנאשם. הנאשם החל לברוח מהמקום, אך המתלונן תפס אותו כשהוא מנסה לקפוץ מעל הגדר של הבית. בנסיבות אלה אחז הנאשם במברג שהינו מכשיר המשמש לשם פריצה, ללא הסבר סביר.

בין המתלונן לנאשם החל מאבק, כאשר הנאשם מנסה להשתחרר מאחיזתו של המתלונן. תוך כדי כך השליך הנאשם את המכשיר לבדיקת סוכר לבית שער הבית. הנאשם והמתלונן נפלו והמתלונן הכה בפניו של הנאשם.

הנאשם ביקש כי המתלונן ישחררו והוא יזדהה בפניו, אך מיד כאשר השתחרר ברח מהמקום.

המתלונן מצא את המברג והמכשיר לבדיקת סוכר ליד שער הבית.

שוטרים תפסו את הנאשם רוכב על אופניים באחד הרחובות הסמוכים, ובמהלך חיפוש שנערך על הנאשם, נמצא מכשיר הטלפון הסלולארי מוחבא במכנסיו.

בהתאם לאישום השני, ביום 28.9.13 הגיע הנאשם לביתו של המתלונן, שהינו קרוב משפחתו. השניים אכלו יחד ארוחת בוקר ולאחר מכן עזב הנאשם את המקום. זמן קצר לאחר מכן המתלונן יצא מהבית לבית הכנסת.

בנסיבות אלה התפרץ הנאשם לבית המתלונן, ע"י שבירת תריס החלון, ונטל מטבעות כסף בסכום לא ידוע, עוד 400 ₪ שהיו בארנקו של המתלונן וקופסת סיגריות.

המתלונן חזר לביתו ומצא את הנאשם בחדר השינה. כאשר שאל המתלונן את הנאשם לפרש מעשיו, נמלט הנאשם מהבית.

ביום 8.12.12 הודה הנאשם בעובדות כתבי האישום והורשע בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, ובעבירה של החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

הנאשם נעצר ביום 29.9.13 והוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון הרשעות הקודמות של הנאשם.

מגליון הרשעות עולה כי לנאשם, שהינו בן 44 שנים, 14 הרשעות קודמות בין השנים 1989 - 2013, בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הנאשם אף ריצה מספר עונשי מאסר, ביניהם עונשי מאסר של 42 חודשים ו- 24 חודשים. בעשר שנים האחרונות ריצה ארבעה מאסרים של מספר חודשים עד שנה וחצי בגין עבירות אלימות, איומים, רכוש ונגד שוטרים.

כנגד הנאשם עומד מאסר על תנאי מת"פ 28830-04-12, בו נגזרו על הנאשם ביום 17.1.13 חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירה שעניינה פגיעה ברכוש בהתאם לפרק י"א לחוק העונשין. גזר הדין הוגש לבית המשפט.

בטרם מתן גזר הדין הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם גרוש ואב לחמישה ילדים בגילאי 8 - 24.

הנאשם מסר כי סיים 8 שנות לימוד, חלקם במסגרת פנימיות. הנאשם לא גויס לצה"ל לאור עברו הפלילי.

בגיל 16 החל הנאשם מעורבותו בחברה שולית והחל לצרוך סמים. בגיל 24 הדרדר לצריכת הרואין. בשנים אלה לא עבד. הנאשם עבר טיפול גמילה במסגרת מאסרו בשנת 1999. הנאשם מסר כי לאחר שחרורו ממאסר זה החל בצריכת אלכוהול.

הנאשם מסר כי בשנים האחרונות עשה נסיון ליצירת מסגרת זוגית ותעסוקתית יציבה, ואולם במהלך החצי שנה האחרונה סבל מקשיים בתחומים אלה, מאחר שלא עבד ויחסיו הזוגיים לא היו יציבים ואופיינו אף במקרי אלימות. בנסיבות אלה צרך אלכוהול בתדירות יומיומית ורצופה וכן חזר לעשות שימוש בסמים ותרופות הרגעה.

הנאשם הודה באישומים הנוכחיים ולקח אחריות, וכן ביטא בושה על מעשיו. מסר כי משלם מחיר של ניתוק ממשפחתו עקב ביצוע העבירות.

הנאשם מכיר בבעיות התמכרותו ומבין כי זקוק לטיפול אינטנסיבי והביע רצון בהשתלבות בקהילה טיפולית.

מהעו"ס בבית המעצר נמסר כי השתלב בפרויקט "צעד ראשון", שהינה תכנית ראשונית ובסיסית לעצורים מכורים, והוא שוהה באגף נקי מסמים.

המלצת קצינת המבחן היתה שלא לשחרר את הנאשם לקהילה טיפולית לנוכח גורמי הסיכון, בהם התמכרות ועבריינות רבת שנים, שלא טופלו באופן משמעותי לאורך השנים, העדר מערכות תמיכה ויכולת תפקוד מצומצמת.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה התייחסה לחומרת העבירות וטענה כי מדובר העבירות ברף העליון של עבירות ההתפרצות לדירה. נטען כי הנאשם נתקל במתלוננים במהלך ביצוע העבירות ובמצבים אלה קיים סיכון רב להתפתחות מקרי אלימות. כן נטען כי פירוק בלוני גז הינו מעשה מסוכן לכשעצמו, כאשר הסיכון הינו לכלל דיירי הבניין והסביבה הקרובה.

נטען לעברו הפלילי הרב של הנאשם, כאשר רק כיום לאחר שנים ארוכות של מעורבות פלילית הוא מתחיל תהליך של גמילה ושיקום, וזאת כאשר בתסקיר שה"מ מצוין כי מדובר בשלבים ראשוניים בלבד.

נטען כי הנאשם מסר שהעבירות בוצעו על רקע שימוש באלכוהול, ויש להתחשב בכך כנסיבה לחומרא.

נטען כי בהתאם לתיקון 113 עקרון הגמול הינו עקרון מנחה והענישה צריכה לבטא סלידה מהעבירות ומהפגיעה בפרטיותם של המתלוננים ומהתוצאות שהיו עלולות להיגרם.

נטען כי מתחם הענישה הראוי בתיקים אלה, בהתייחס לעבירות ההתפרצות שיש לראותן כעבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות, הינו בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

לעניין עבירת הגניבה של בלוני הגז, נטען שיש לראות אף בה כעבירה שנעברה בנסיבות מחמירות ובמצב זה המתחם הראוי הינו בין עבודות שירות ל- 24 חודשי מאסר.

בנוסף הפנתה ב"כ המאשימה את בית המפשט לקיומו של מאסר על תנאי בן 5 חודשים העומד ותלוי כנגד הנאשם, כאשר נטען כי על אף שגזר הדין ניתן בחודש 1/13, הנאשם לא נרתע ושב לבצע עבירות מספר חודשים לאחר מתן גזר הדין.

הוגשה פסיקה לענין מתחם הענישה.

ברע"פ 4218/10 **מגיד עלי נ' מד"י** הורשע הנאשם בגניבת 2 בלוני גז. על נאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בן 18 חודשים במצטבר.

ברע"פ 4156/13 **בוחניק נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירות התפרצות, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, ואילו בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו על 14 חודשי מאסר בפועל, בקובעו כי מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם הינו בין 12 ל- 24 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה ע"י בית המשפט העליון.

ברע"פ 3211/10 **אלבס נ' מד"י** הורשע הנאשם בהתפרצות, הסגת גבול וגניבה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר וכן הפעיל מאסרים על תנאי חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר.

בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על 20 חודשי מאסר וכן הפעיל את המאסרים על תנאי, כך שתקופת המאסר הכוללת הועמדה על 48 חודשים. בית משפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ב"כ הנאשם טענה כי בעבירה של גניבת בלוני הגז, הנאשם עצמו הותקף על יד המתלונן, והמתלונן אף נחקר תחת אזהרה בחשד לאלימות כלפי הנאשם.

נטען כי אף בעבירת ההתפרצות הראשונה המתלונן רדף אחרי הנאשם ותקף אותו, כך שהנאשם עצמו נפגע ונגרם לו נזק.

נטען כי עבירת ההתפרצות לבית של קרוב משפחה מוסברת רק לאור הרקע ההתמכרותי של הנאשם, אשר יכול לגרום להתדרדרות שכזו ולפגיעה אפילו בבני משפחה.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לראות בעבירות כעבירות ברף הנמוך של עבירות הרכוש ועל כן מתחמי הענישה אינם

המתחמים שהוצגו ע"י ב"כ המאשימה.

נטען כי למתלוננים לא נגרם נזק שכן הרכוש כולו הוחזר להם. כן נטען כי אין לראות בבעיות ההתמכרות של הנאשם כנסיבות לחומרא, אך יש להתחשב בכך שהעבירות בוצעו במצב שלנאשם אין שליטה מלאה על מעשיו.

כן נטען כי הנאשם מצוי כבר 4 חודשים במעצר והוא משלם מחיר גבוה בגין ביצוע העבירות, בפרט במישור המשפחתי לאור הנתק בינו לבין משפחתו.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם מנהל אורח חיים שולי מזה 30 שנה וכיום הוא מבין כי עליו לעבור טיפול יסודי בבעיות ההתמכרות שלו. כמו כן מהתסקיר עולה כי הנאשם לוקח אחריות ומגלה אמפתיה כלפי המתלוננים.

במצב זה נטען כי על הענישה להיות מידתית.

הוגשה פסיקה לענין הענישה הראויה.

בת"פ (כ"ס) 19838-05-11 **מד"י נ' אלפיה** הורשע הנאשם בעבירות התפרצות, גניבה והיזק בזדון בצוותא. באותו ענין הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו המאשימה תעתור ל- 8 חודשי מאסר בפועל וב"כ הנאשם יעתור לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בצינו כי מדובר בענישה מקלה ביותר בהתחשב בעבירות בהן הורשע הנאשם. באותו ענין צויין התסקיר החיובי שהתקבל ושילובו של הנאשם בהליך שיקום משמעותי.

בת"פ (פ"ת) 5643-10-13 **מד"י נ' גודינה** הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לבנין שאינו בית מגורים וניסיון גניבה. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר על תנאי שהיה תלוי כנגד הנאשם בחופף.

ברע"פ 4291/13 **אדרי נ' מד"י** הורשע הנאשם ב- 8 עבירות של התפרצות וגניבה מבתי מגורים ובתי כנסת. בית משפט השלום גזר על הנאשם, שהיה צעיר ללא עבר מכביד, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שהתקבל תסקיר ממנו עלה כי העבירות בוצעו בתקופת משבר וכאקט של התרסה כנגד אביו ואורח החיים החרדי בו התחנך. בערעור שהוגש החמיר בית המשפט המחוזי את בעונשו של הנאשם והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין.

דין

המדובר בנאשם לא צעיר שלחובתו עבר פלילי עשיר בעבירות אלימות, איומים, סמים, עבירות נגד הרכוש ונגד הסדר הציבורי. אמנם, רוב עבירות הרכוש שנזקפו לחובתו הינן ישנות, אך באחרונה הורשע בהסגת גבול פלילית משנת 2011 ובגין עבירה זו תלוי נגדו מע"ת של 5 חודשים.

העבירות שביצע הנאשם פוגעות בערכים המוגנים של זכות הקניין של המתלוננים ברכושם, וזכות המשפחות שבתיהן נפרצו לבטחון ושלווה בביתן-מבצרן.

מתחם הענישה בגין עבירות ההתפרצות והגניבה מבתי מגורים בהן הורשע הנאשם, עם העבירה הנלווית של החזקת כלי

פריצה, הינו בין 12-24 חודשים לכל עבירה, ובגין עבירת גניבת בלוני הגז - ממאסר על תנאי עד שנה מאסר בפועל, בגין הסיכון הציבורי הממשי שיצר הנאשם במעשיו, שהיו עלולים לחבל הן במערכת הגז שממנה פרק את הבלונים והן במערכת אליה ניסה לחבר אחד מהם. זאת מעבר לפגיעה ברכושו של המתלונן.

אני מתחשבת לקולא בנטילת האחריות ובחסכון הזמן השיפוטי וזמנם של העדים, כמו גם בעובדה כי הנאשם נתפס בכף והרכוש הוחזר לבעליו בכל המקרים.

מנגד, יש משקל לחומרא להצטברות המקרים זה לזה, על רקע עברו הפלילי המכביד של הנאשם, והשימוש לרעה באלכוהול שיש בו להגביר את המסוכנות להיתקלות אלימה עם בעלי הרכוש אותו גנב.

לאחר ששקלתי את השיקולים לחומרא ולקולא, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

30 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 29.9.13.

אני מפעילה במצטבר את המע"ת של חמישה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 12-04-28830.

בסך הכל על הנאשם לרצות 35 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

כמו כן אני גוזרת עליו 8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג עוון כנגד הרכוש, למעט סעיף 413 או עבירה של החזקת מכשיר פריצה.

לבקשת הנאשם, מומלץ בזה לשב"ס לשלבו בכלא חרמון, לאור תהליך הגמילה והשיקום אותו עובר במאסר.

צו למוצגים לפי שק"ד המשטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ד, 18 פברואר 2014, במעמד הצדדים.